

blioteksværelse ved Siden af Dagligstuen, hvis Dør han lukkede efter dem.

Det var just den samme Dag, hvor Fru Salomon om Morgenens havde faaet Brev fra Jakobe, hvem alle troede i god Behold hos Veninden i Breslau, men som nu skrev fra en lille østerrigsk-italiensk Grænseby, at hun ikke havde kunnet modstaa Fristelsen til at hilse Foraaret velkomment og derfor havde lagt Vejen til Breslau sønden om Alperne. Samtidig lagde hun ikke Skjul paa, at hun her havde truffet sammen med sin Forlovede, og at de for Tiden i Fællesskab foretog en Udflugt i Bjergene.

Herom nævnede Philip Salomon dog intet til Ivan. Efter Samraad med sin Kone havde han besluttet af Forsigtighedshensyn ikke at lade noget Menneske ane, hvad Jakobe havde anset det for rigtigst at tilstaa for sine Forældre.

Alligevel ledte Philip Salomon straks, men paa forretningsmæssig Maade, Talen hen paa Per, idet han spurgte Ivan, hvordan det egentlig gik ham med hans Bestræbelser for at danne et Interessentskab til Udnyttelse af Vennens foregivne Opfindelser. Han havde, som han sagde, nu i nogen Tid intet hørt derom.

Ivan skar en Grimace og slog afværgende ud med Haanden.

»Lad os tale om noget andet, Fa'er!... Hvordan det gaar? Hvordan mener du vel, det kan